Kammarrätten

Rättsfall

Avdrag för resekostnader sommarbostad—arbetsplats

Direktör S — med arbetsplats i en stad — erhöll i mars 1961 hemskillnad. Han hyrde från 1/4 s å en ny bostad i staden och flyttade tillsammans med sin moder in i lägenheten, som omfattade 3 rum och kök. I deklarationen 1963 uppgav S, att han under 6 1/2 månader av 1962 bott i sin villafastighet på landsbygden, enär hans moder under denna tid utnyttjat hela lägenheten. S tillgodoförde sig därför avdrag i förvärvskällan tjänst för kostnader för resor mellan villafastigheten och arbetsplatsen i staden.

TN vägrade detta avdrag.

Hos PN anförde S bl a. Villafastigheten var vinterbonad. Han bodde regelmässigt där inte bara under somrarna utan även långa perioder under de kallare årstiderna. Under de fem månader av året, som S kunnat förfoga över lägenheten i staden, var modern intagen på sjukhus eller vistades på annan plats. På grund av personliga motsättningar var det uteslutet för S att varaktigt sammanbo med henne. Först i och med att hon under hösten 1963 fått en egen lägenhet kunde S återtaga besittningen av sin lägenhet.

TI yttrade. S är ensamstående. Anmälan om flyttning från lägenheten i staden har inte gjorts. Att modern under nämnda tid vistats hos S ändrar inte lägenhetens karaktär av huvudbostad för honom. TN:s beslut att inte medge avdraget får sålunda anses riktigt.

PN lämnade S:s yrkande utan bifall, enär villafastigheten fick anses utgöra sommarbostad.

Hos KR fullföljde S sin talan.

I sitt utslag yttrade KR. Av handlingarna framgår att S under beskattningsåret haft två bostäder, av vilka den på landet får anses ha haft huvudsaklig karaktär av sommarbostad. Oavsett att S av personliga skäl inte bebott stadslägenheten under avsevärd del av året utan låtit modern bebo densamma, får kostnaderna för ifrågavarande resor anses hänförliga till vid taxering ej avdragsgilla kostnader. KR lämnar därför besvären utan bifall. (KR:s utslag den 13/4 1967.)

Polisman inkomstbeskattad för belopp, erhållet i samband med polisens förstatligande.

I sin deklaration 1965 hade en polisman H anmärkt, att han under beskattningsåret från magistraten i den stad, där han tjänstgjorde, mottagit såsom "gåva 413 kr, som erhållits utan någon fysisk prestation". Beloppet angavs inte till beskattning.

TN upptog vid beräkning av H:s inkomst av tjänst beloppet till beskattning.

Hos PN yrkade H att inte bli beskattad för beloppet. Han anförde bl. a. Enligt åtskilliga författningar gällde att viss del av däri stadgade böter och viten skulle avsättas och förvaltas av magistraten för att kunna användas till uppmuntran av nitisk verksamhet i polismyndighetens tjänst. Dessa medel, vanligen kallad bö-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:18

teskassan, kunde sålunda inte användas för annat ändamål eller utdelas till andra personer än polismän. Under de senaste åren hade någon utdelning ur kassan inte förekommit. Vid polisens förstatligande och magistratens upphörande hade fråga uppstått hur det skulle förfaras med kassan, som då uppgick till cirka 4.000 kr. Problemet löstes på så sätt att magistraten beslöt att dela kassan efter tjänsteålder mellan de polismän, som då var i tjänst. H erhöll därvid 413 kr. Han hade inte fullgjort någon motprestation, varför beloppet borde anses som gåva.

PN fann beloppet utgöra skattepliktig intäkt av tjänst och lämnade yrkandet utan bifall.

Hos KR fullföljde H sin talan.

I sitt utslag yttrade KR. Enär ifrågavarande belopp utgått på grund av H:s tjänst samt beloppet vid sådant förhållande utgjort för honom skattepliktig intäkt, lämnar KR besvären utan bifall. (KR:s utslag den 21/4 1967.)

Tillämpning av förordningen om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten

Genom ombrytningsfel kom det såsom 4. betecknade rättsfallet å sid 289 i föregående häfte att återges i ofullständigt skick. För att klarlägga de rätta omständigheterna intages rättsfallet ånyo.

4) En förening, som på en campingplats ämnade bygga tre familjestugor och en gäststuga, avsedda att uthyras som bostäder för den turistande allmänheten, anhöll hos LS om besked, huruvida investeringsavgift skulle utgå.

LS, som fann stugorna uteslutande vara avsedda för fritidsändamål, förklarade att investeringsavgift skulle erläggas.

Hos KR yrkade föreningen befrielse från avgiften.

KR: ej ändring (KR:s utslag den 17/5 1967.)

5. En kommun hade för avsikt att för grundskolans räkning låta uppföra en byggnad, inrymmande bl a ett gymnastikhus, huvudsakligen avsett för skoländamål, med tillhörande simbassäng.

Hos LS anhöll kommunens skolstyrelse om besked, huruvida arbetet med uppförandet av gymnastikhuset och simbassängen var avgiftsbelagt enligt förordningen.

Med anledning av denna anhållan infordrades yttrande från länsarbetsnämnden, vilken utlät sig sålunda. Byggnaden ingår som en mindre del i det aktuella skolbyggnadsobjektet. Detta har av skolöverstyrelsen medtagits i ramen för 1967/68. Igångsättningstillstånd erfordras ej för skolbyggnader. Start beräknad till tredje kvartalet 1967. Ingen erinran.

LS yttrade. Enär byggnadsföretaget torde vara att hänföra till den i 1 § av förordningen angivna kategorien "Sporthall eller annan idrottsanläggning", som är underkastad investeringsavgift, förklarar LS att avgift enligt samma författningsrum skall utgå för byggnadsarbetena, därest desamma igångsättas under den i förordningen angivna tiden 1/3 1967—30/9 1968.

Med förmälan att simbassängens storlek kommer att bli 16,7×8 m yrkade skolstyrelsen, att LS skulle förklara gymnastikanläggningen fri från avgift.

I sitt utslag anförde KR. Med hänsyn till vad i målet förekommit finner KR, att gymnastikhuset med tillhörande simbassäng till huvudsaklig del är avsett att inrymma lokaler för undervisningsändamål samt att byggnaden förty icke tillhör

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:18

de objekt, för vilkas uppförande investeringsavgift enligt förordningen skall utgå. På grund härav förklarar KR skolstyrelsen ej skyldig erlägga investeringsavgift. (KR:s utslag den 25/5 1967.)

6. Ett företag hade för uppförande av kontorsbyggnad förvärvat samtliga i ett kvarter ingående tomter med tillträde år 1964. Kvartersmarken hade då till större delen varit avröjd, medan på mindre delar några äldre bostadshus stod kvar.

Arbetsnämnden hade s å meddelat igångsättningstillstånd för schakt- och sprängningsarbeten för kontorshuset, vilka arbeten gällt avlägsnande av "cirka 80.000 kbm massor" och skulle avslutas med utgången av 1965. Den 1/4 1965 hade ansökan gjorts om schakt-, sprängnings- och spontningsarbete för byggnaden intill grundläggningsnivå, vilket arbete skulle påbörjas 1/3 1966. — Igångsättningstillstånd för rivning av den äldre bebyggelsen hade av nämnden meddelats genom två beslut, nämligen d 11/11 1966 och d 31/3 1967. I den mån rivningen grundat sig på beslutet förstnämnda dag, hade arbetet slutförts under senare delen av mars 1967.

Hos ÖÄ anhöll företaget 2/3 1967, att ÖÄ skulle fastställa att byggnadsarbete inom kvarteret skulle anses igångsatt och att de planerade fortsatta byggnadsarbetena därstädes — till vilka arbetens utförande under tiden efter 1/3 1967 tillstånd kunde komma att erhållas — inte skulle beläggas med investeringsavgift.

ÖÄ yttrade. Det byggnadsarbete, som hittills utförts på arbetsplatsen, kan inte anses vara av sådan art, att arbetet med uppförande av kontorshuset ännu blivit igångsatt. Eftersom byggnadsarbetet efter vederbörligt tillstånd utförts eller påbörjats före d 1/3 1967, utgör detsamma inte sådant byggnadsarbete, för vilket investeringsavgift skall erläggas. Vad däremot angår det i nämndens beslut 31/3 1967 avsedda byggnadsarbetet finner ÖÄ att dyl avgift skall erläggas om och när det i beslutet avsedda arbetet igångsättes, varvid avgiften skall beräknas på kostnaden för rivning av byggnaden ifråga.

Hos KR fullföljde företaget sin talan under yrkande, i första hand, att de planerade byggnadsarbetena, avseende uppförande av nybyggnad, skulle förklaras i sin helhet vara fritagna från investeringsavgift samt, i andra hand, att det närmast aktuella rivningsarbetet enligt beslutet 31/3 1967 i vart fall inte skulle avgiftsbeläggas.

I sitt utslag anförde KR. I likhet med ÖÄ finner KR, att arbetet med uppförande av kontorshuset icke kan anses ha igångsatts samt att företaget är skyldigt erlägga avgift, i den mån detsamma utför det rivningsarbete, för vilket igångsättningstillstånd erhållits enligt beslutet 31/3 1967. Vidare finner KR, att avgift skall utgå för övriga byggnadsarbeten, som kan komma att igångsättas intill 30/9 1968. På grund av det anförda lämnar KR besvären utan bifall. (KR:s utslag den 8/6 1967.)

7. Ledningen för en frikyrkoförsamling ansåg sin kyrkobyggnad vara i behov av vissa invändiga renoveringsarbeten.

Hos LS anhöll församlingen om besked huruvida investeringsavgift skulle utgå för arbetena, vilka omfattade komplettering av befintlig vägg- och takbeklädnad, ombyggnad av predikstol och podium för sångkör samt dopgrav och utbyggnad av trapphus ävensom inrättande av toaletter.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:18

LS yttrade. De planerade arbetena är till avsevärd del att hänföra till om- eller tillbyggnad. Med hänsyn till innehållet i 1 § av förordningen utgör enligt LS:s mening den tilltänkta invändiga renoveringen avgiftsbelagt byggnadsarbete.

Hos KR yrkade församlingen, att byggnadsarbetet skulle förklaras fritt från avgift.

I sitt utslag anförde KR. Av utredningen i målet får anses framgå att byggnadsarbetena huvudsakligen består av sådant reparations- eller underhållsarbete, för vilket jml 1 § andra st av förordningen avgift icke skall erläggas. På grund härav förklarar KR, att församlingen ej är skyldig att erlägga investeringsavgift. (KR:s utslag den 8/6 1967.)

8. En bilreparatör L, som ämnade uppföra en byggnad innehållande dels en bilverkstad och dels en bostadslägenhet, anhöll hos LS om besked, huruvida byggnadsarbetet var avgiftsbelagt eller ej.

Med anledning av L:s anhållan infordrades yttrande av länsarbetsnämnden, som anförde. Genom ansökan 23/8 1966 anhöll L om igångsättningstillstånd för byggnadsarbetet, enligt vilken ansökan den huvudsakliga delen av den planerade byggnaden skulle utgöras av bilverkstad med en yta av 182 kvm, medan lägenhetsytan omfattade 145 kvm. Byggnadsarbetet klassificerades av nämnden såsom bilverkstad enligt av arbetsmarknadsstyrelsen fastställd kodsättning.

LS fann byggnadsarbetet vara avgiftsbelagt.

Hos KR yrkade L, att byggnadsarbetet skulle förklaras inte böra avgiftsbeläggas.

KR lämnade i sitt utslag L:s talan utan bifall, enär byggnadsarbetet till större delen avsåg uppförande av reparationsverkstad för motorfordon samt investeringsavgift för byggnadsarbete, avseende sådan reparationsverkstad jml 1 § förordningen skulle erläggas. (KR:s utslag den 19/6 1967.)

9. En bostadsrättsförening hade erhållit tillstånd att på sin tomt låta uppsätta 21 färdigmonterade garage och att genom en byggnadsfirmas försorg få markberedning utförd. Föreningen anhöll hos LS om besked, huruvida arbetet med angivna uppsättning och markberedning var avgiftsbelagt eller icke.

LS fann arbetet avgiftsbelagt, enär detsamma fick anses avse i 1 § av förordningen omnämnd parkeringsanläggning.

Hos KR yrkade föreningen, att byggnadsarbetet skulle förklaras icke komma att avgiftsbeläggas.

I utlåtande över besväret anförde LS, att de 21 garagen skulle ägas av en garageförening samt att den sammanlagda byggnadskostnaden översteg 50.000 kr.

KR: ej ändring (KR:s utslag den 19/6 1967.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:18